

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Waldemar Płóciennik

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **T. W.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 28 listopada 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt VI K 396/23

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o
karze i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu dla
Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do ponownego rozpoznania.**

Waldemar Płóciennik Dariusz Świecki Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, wyrokiem nakazowym z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt VI K 396/23, uznał T. W. za winnego przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i in., z wymierzeniem mu za to kary 400 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda oraz orzekł o kosztach sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 4 maja 2023 r. bez zaskarżenia.

Kasację od prawomocnego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w zakresie orzeczenia o karze grzywny, na korzyść T. W.. Skarżący zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., poprzez orzeczenie wobec T. W. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 400 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, podczas gdy wskazany przepis ustawy dopuszcza wymierzenie kary ograniczenia wolności lub grzywny w wysokości 200 stawek dziennych albo do 200.000 złotych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja ta jest w całości oczywiście zasadna i dlatego mogła być uwzględniona na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie wywodzi skarżący, że wymierzona skazanemu zaskarżonym wyrokiem nakazowym kara grzywny w rozmiarze 400 stawek dziennych po 10 zł każda przekracza ustawowe granice określone w art. 502 § 1 k.p.k., który to przepis wyraźnie stanowi, że wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 złotych.

Jest oczywiste, że wymierzenie kary grzywny powyżej granicy, o której mowa w art. 502 § 1 k.p.k., stanowi rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku. Dlatego też Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i w tym tylko zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym Sąd ten, uwzględniając kierunek kasacji, może ponownie

na posiedzeniu nakazowym wymierzyć grzywnę w granicach przewidzianych przez ustawę.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

Waldemar Płóciennik Dariusz Świecki Eugeniusz Wildowicz

[J.J.]

r.g.